

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1479. usque ad annum 1494

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118340

§. 42. Lambertus Simnel se Comitem Varvicensem ementitus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66444](http://urn.nbn.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66444)

§. XLII.

Sæcul XV.
A.C.1486.*Lambertus Simnel se Comitem Varvi-
censem ementitus.*

Necdum tamen penitus extinctum erat *Bacon. hist.*
odium Eboracensium adversus Lanca- *regni Henri-*
ci VII.
striensem Familiam; Isti enim ægre ac per-
moleste ferebant a Richemundio Angliae *Salmonet*
solum occupari, quod & ipsi vehemen- *hist. des*
ter ambiebant. Nihilominus haud teme- *troubl. de la*
re conjicimus, quod illi in apertas dissen- *Grande Bre-*
siones haud unquam erupissent, nisi fo-
pitæ aversionum flammæ a malis cuius-
dam Sacerdotis artibus excitatæ fuis-
sent. Hic nomine Richardus Simondius
in Comitatu Oxoniensi ignobili genere na-
tus, nullaque scientia præditus, teme-
rarius tamen, atque ad quævis audenda
proclivis erat, cuius etiam perversæ in-
dolis argumentum mox ex temerario ip-
sius ausu percipiems. Is Oxonii quem-
dam quindecim annorum adolescentem
Lambertum Simnel ex eadem urbe cu-
jusdam Pistoris Filium educabat; huic
auctor extitit Presbyter, ut se Eduardum
Plantagenetum Regis Eduardi IV.
Nepotem ex Eboracensi familia ortum,
qui vulgo Comes Varvicensis dictus ab
Henrico in Londinensi turri captivus de-
tinebatur, ementiretur: ad istas vero
fraudes scite explendas hic Presbyter
Lambertum necessariis optime instruxit

Hist. Eccles. Tom. XXX. U præ-

Sæcul. XV. præceptis, eumque in Hiberniam adduxit, ubi incolæ Eboracensem familiam, A.C. 1486. ex qua Plantagenetus originem trahebat, singulari studio prosequabantur; Lambertus ergo tam dextero mendacio Varvicensem Comitem fingebat, ut ipse Kildarus Comes tum Hiberniæ Pro-Rex hunc personatum Principem summis obsequiis coleret: hoc Comitis exemplum cetera Nobilium corona sequebatur, populusque ob Principis sui præsentiam in tantam effundebatur lætitiam, ut mox Lambertum ad Dublinensem arcem deductum ibidem cum ingenti pompa Regem proclamaret. Unde res Henrici VII. non parum turbatæ erant, qui ejusmodi conspirationem in Anglia conflatam fuisse haud dubitans, mox Reginam viduam Novercam suam in quodam monasterio includi jussit, ubi etiam reliquam dierum suorum partem hærere compulsa est. Postea vero Varvicensem Comitem, qui reapse talis erat, e turri eductum Proceribus, populoque Londinensi palam exhibuit, eumque in Ecclesia S. Pauli facis interesse, publice prandere, ac reliquo diei spacio per urbem deambulare jussit; omnibus insuper cum eo colloquendi ac versandi copiam dedit, inclinato autem sole illum denuo custodiæ tradebat: Præterea Rex generalem delictorum oblivionem jam antea sanctam innovabat, quinetiam

etiam maximo læse Majestatis criminis obnoxios venia donabat. His ita providebat dispositis primas Londini suscitatas seditionis scintillas tempestive extinxit; verum Hiberni Margaritæ Eboracensis, quæ Burgundiæ Ducis vidua erat, auctoritate suffulti, adoptatum errorem, spemque inde conceptam haud quaquam deponebant; Margarita enim Eboraciensi familiæ summo studio non minus addicta, quam Lancastriensis infensa, Simnel spurii hujus Varvicensis Comitis commento utebatur, ut verum Comitem ad solium eveheret. Ad hoc consilium maxime Margaritam impulit Lincolniensis Comes Suffolciæ Ducis Filius, atque ex linea materna Eduardi IV. Nepos, qui quamvis manifestæ hujus fraudis haud ignarus esset, nihilominus in Flandriam ad Ducissam viduam, ut eam ad opem ferendam sollicitaret, iter suscepit, stimulante potissimum ambitione, qua rebellis hujus factionis caput audire abhebat; ergo Henrici solertiam dexterime fallens, ex Anglia excedit, & consensa navi Ducissam adit, ubi etiam Illustrem Angulum Louvelium præsentem habuit. Ceterum Lincolniensis animo suo firmiter constituit, aut verum Varvicensem Comitem in Solium intrudere, aut si forte eum Henricus e medio tolleret, sibi met ipsi Angliæ coronam imponere. Se-

Sæcul. XV.
A.C. 1486.

U 2

creta

Sæcul. XV. creta hæc consilia Comes, Ducissa penitius rerum ignara, cum suis amicis cudebat.

§. XLIII.

Auxiliares copiæ a Ducissa Hibernis suppeditatæ.

Bacon. hist. Igitur Ducissa Suffolciæ Duci duo Germanorum millia suppeditat, omnes
regn. Henr. manorium millia suppeditat,
VII. Polyd. milites veteranos, belloque exercitatis.
Virg. hist. simos, qui sub imperio Martini Sowart
Angl. lib. 26. Belliducis rei militaris scientia præstantissimi Hiberniam peterent. Horum ad-
Duchessn. ventu Lamberti & Factiosorum partes,
hist. Angl. viresque non solum numero, sed & animo adeo potenter excreverant, ut com-
l. 19. muni consilio mare tracicere, & usque ad Eboracensem Provinciam longius pro-
cedere decernerent, totius interea exercitus imperio Lincolnensi Comiti de-
mandato. Henricus comperta rebellium exscensione Nottinghamiam contendit, atque anno sequenti millesimo quadragesimo octogesimo septimo ipsius co-
pias suas in quodam aperto campo prope Nevarcam in aciem collocat.

§. XLIV.

Clades rebellium.

Jamjam uterque exercitus in conspectu erat, conseruntur manus, & tertiam ferme